

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พีชคณิต (Algebras)

ให้ A เป็นเซตใด ๆ ที่ไม่เป็นเซตว่าง และให้ $n \in N \cup \{0\}$ เมื่อ N เป็นเซตของจำนวนธรรมชาติ (natural number) เรานิยาม $A^0 = \{\emptyset\}$ และ $A^n = \{(a_1, a_2, \dots, a_n) \mid a_1, \dots, a_n \in A\}$ จะเรียกฟังก์ชัน $f^n : A^n \rightarrow A$ ว่า *การดำเนินการลำดับ n ที่นิยามบน A* (n -ary operation define on A) และจะเรียกฟังก์ชันดังกล่าวว่ามี *อาร์ดี n* ให้ $(f_i)_{i \in I}$ เป็นสัญลักษณ์การดำเนินการลำดับ n_i (n_i -ary operation symbol) เมื่อ I เป็นเซตดัชนี (indexed set) จะเรียกลำดับ $\tau = (n_i)_{i \in I}$ ว่า *ชนิด (type) ของอาร์ดี* ของ f_i

เรานิยาม *พีชคณิตชนิด τ* (algebra of type τ) คือคู่อันดับ $A := (A, (f_i^A)_{i \in I})$ เมื่อ A เป็นเซตใด ๆ ที่ไม่เป็นเซตว่างและ $(f_i^A)_{i \in I}$ เป็นสัญลักษณ์การดำเนินการลำดับ n_i โดยทั่วไปจะเขียน A แทน $(A, (f_i^A)_{i \in I})$ กำหนดให้ $\text{Alg}_f(\tau)$ แทนคลาสของพีชคณิตชนิด τ ทั้งหมดและให้ $\text{Alg}_f(\tau)$ แทนคลาสของพีชคณิตจำกัดชนิด τ ทั้งหมด

2.2 กึ่งกรุปปกติ (Regular Semigroups)

นิยาม 2.3.1 ให้เซต $S \neq \emptyset$ เรียก (S, \cdot) ว่า *กรุปปอยด์ (Groupoid)* ถ้า \cdot เป็นการดำเนินการทวิภาค (Binary operation) บน S และจะเรียกกรุปปอยด์ (S, \cdot) ว่า *กึ่งกรุป (Semigroup)* ถ้า \cdot มี *สมบัติการเปลี่ยนหมู่ (Associative)* นั่นคือ สำหรับทุกๆ $a, b, c \in S$

$$(a \cdot b) \cdot c = a \cdot (b \cdot c)$$

หมายเหตุ เพื่อความสะดวกและไม่ให้เกิดความสับสนเราจะเขียน S แทน (S, \cdot) และจะใช้ ab แทน $a \cdot b$

นิยาม 2.3.2 จะเรียกสมาชิก $e \in S$ ว่า *สมาชิกเอกลักษณ์ (Identity)* ของ S ก็ต่อเมื่อ สำหรับทุก $a \in S, ae = a = ea$

นิยาม 2.3.3 กึ่งกรุปที่มีสมาชิกเอกลักษณ์จะเรียกว่า *โมนอยด์ (Monoid)* และจะเรียกโมนอยด์ S ว่า *กรุป (Group)* ถ้าแต่ละ $a \in S$ มี $b \in S$ ที่ทำให้ $ab = e = ba$

นิยาม 2.3.4 ให้ S เป็นกึ่งกรุปใด ๆ เรียกสมาชิก $a \in S$ ว่าเป็น *ปรกติ (regular)* ถ้ามี $b \in S$ ที่ทำให้ $a = aba$ เรียกกึ่งกรุป S ว่า *ปรกติ* ถ้าสมาชิกทุกตัวของ S เป็นปรกติ

นิยาม 2.3.5 ให้ S เป็นกึ่งกรุปใด ๆ เราจะเรียกสมาชิก $a \in S$ ว่าเป็น *นิจพล (idempotent)* ถ้า $aa = a$ เราเขียนแทนเซตของสมาชิกนิจพลทั้งหมดของกึ่งกรุป S ด้วย $E(S)$

นิยาม 2.3.6 เรียกกึ่งกรุป S ว่าเป็น *โคปรกติ (coregular)* ถ้าแต่ละ $a \in S$ จะมี $b \in S$ ที่ทำให้ $a = aba = bab$

นิยาม 2.3.7 เรียกกึ่งกรุป S ว่าเป็น *ปฏิปรกติ (anti-regular)* ถ้าแต่ละ $a \in S$ จะมี $b \in S$ ที่ทำให้ $b = aba$ และ $a = bab$

นิยาม 2.3.8 เรียกกึ่งกรุป S ว่าเป็น *ปรกติบริบูรณ์ (completely-regular)* ถ้าแต่ละ $a \in S$ จะมี $b \in S$ ที่ทำให้ $a = aba$ และ $ab = ba$

นิยาม 2.3.9 เรียกกึ่งกรุป S ว่าเป็น *ปรกติทางขวา (right regular)* ถ้าแต่ละ $a \in S$ จะมี $b \in S$ ที่ทำให้ $a = a^2b$ และ S เป็น *กึ่งกรุปปรกติทางซ้าย (left regular)* ถ้าแต่ละ $a \in S$ จะมี $b \in S$ ที่ทำให้ $a = ba^2$

นิยาม 2.3.10 และจะเรียกกึ่งกรุป S ว่าเป็น *ปรกติอินทรา (intra-regular)* ถ้า $a \in Sa^2S$ สำหรับแต่ละ $a \in S$

2.3 เทอมและเจเนอรัลไลซ์ไฮเพอร์สับสติตูชัน (Terms and Generalized Hypersubstitutions)

เราสามารถขยายแนวคิดของ “คำ” ให้อยู่ในรูปแบบอย่างทั่ว ๆ ไป (general) ได้ดังต่อไปนี้ สำหรับแต่ละจำนวนนับ n ใด ๆ ให้ $X_n := \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ เป็นเซตของตัวแปร (variables) ที่มีสมาชิก n ตัว $X := \{x_1, x_2, x_3, \dots\}$ และ $\{f_i \mid i \in I\}$ เป็นเซตของสัญลักษณ์การดำเนินการลำดับ n_i (n_i -ary operation symbol) และ I เป็นเซตตรรกยะ และให้ $\tau = (n_i)_{i \in I}$ เป็น ชนิด (type) ของ อารีตี ของ f_i (the arity of f_i) และนิยามเทอมลำดับ n ชนิด $\tau = (n_i)_{i \in I}$ โดยวิธีอุปนัยดังนี้ :

(1) สำหรับทุก $x_i \in X_n$ เป็นเทอมลำดับ n ชนิด τ

(2) ถ้า t_1, t_2, \dots, t_{n_i} เป็นเทอมลำดับ n ชนิด τ แล้ว $f_i(t_1, t_2, \dots, t_{n_i})$ เป็นเทอมลำดับ n ชนิด τ ด้วย โดยเราใช้สัญลักษณ์ $W_\tau(X_n)$ แทนเซตที่เล็กที่สุดของเทอมอันดับ n ชนิด τ ที่มี x_1, x_2, \dots, x_n เป็นสมาชิกและที่มีสมบัติปิดภายใต้การกระทำในข้อ (2) จำนวนจำกัดครั้ง และให้

$W_\tau(X) = \bigcup_{n=1}^{\infty} W_\tau(X_n)$ เป็นเซตของเทอมชนิด τ ทั้งหมดโดยใช้ขั้นตอนที่ (2) ในนิยามของเทอม

ลำดับ ทำให้เราได้พีชคณิตเทอม $F_\tau(X) := (A, (f_i)_{i \in I})$ ชนิด τ และจะเรียกพีชคณิตเทอมนี้ว่า

absolutely free algebra เมื่อ $W_\tau(X) = \bigcup_{n=1}^{\infty} W_\tau(X_n)$ เป็นเซตของเทอมชนิด τ ทั้งหมดและ

$(f_i)_{i \in I}$ เป็นสัญลักษณ์การดำเนินการลำดับ n_i บน $W_\tau(X)$ นิยามโดย $\bar{f}_i(t_1, \dots, t_{n_i}) := f_i(t_1, \dots, t_{n_i})$ สำหรับทุก ๆ $i \in I$ ซึ่ง f_i เป็นสัญลักษณ์การดำเนินการลำดับ n_i และ $t_1, \dots, t_{n_i} \in W_\tau(X)$

ในปี ค.ศ. 1991 K. Denecke, D. Lau, R. Poschel และ D. Schweigert ได้นิยามแนวคิดเกี่ยวกับ

ไฮเพอร์สับสติตูชัน นั่นคือ ไฮเพอร์สับสติตูชัน ชนิด τ คือ ฟังก์ชัน $\sigma: \{f_i \mid i \in I\} \rightarrow W_\tau(X)$ ซึ่ง

$\sigma(f_i) \in W_\tau(X_{n_i})$ และแต่ละไฮเพอร์สับสติตูชัน σ จะกำหนดการดำเนินการ

$\hat{\sigma}: W_\tau(X) \rightarrow W_\tau(X)$ โดยวิธีอุปนัยเชิงคณิตศาสตร์ ดังนี้:

$$(1) \hat{\sigma}[x] := x \text{ ทุก } x \in X$$

$$(2) \hat{\sigma}[f_i(t_1, t_2, \dots, t_{n_i})] := \sigma(f_i) \left(\hat{\sigma}[t_1], \hat{\sigma}[t_2], \dots, \hat{\sigma}[t_{n_i}] \right) \text{ โดยที่ } \hat{\sigma}[t_j] \text{ กำหนดค่าแล้ว}$$

ทุก $1 \leq j \leq n_i$

ให้ $Hyp(\tau)$ แทนเซตของไฮเพอร์สับสติตูชัน ชนิด τ ทั้งหมดและกำหนดการดำเนินการ

ทวิภาค o_h

บน $Hyp(\tau)$ ดังนี้ สำหรับ $\sigma_1, \sigma_2 \in Hyp(\tau)$

$$\sigma_1 o_h \sigma_2 := \hat{\sigma}_1 \circ \sigma_2 \text{ โดยที่ } o \text{ เป็นการประกอบของฟังก์ชันปกติ}$$

ให้ σ_{id} เป็นไฮเพอร์สับสติตูชันที่กำหนดโดย สำหรับแต่ละ $i \in I$

$$\sigma_{id}(f_i) = f_i(x_1, x_2, \dots, x_{n_i})$$

ทำให้เราได้ว่า $(Hyp(\tau); o_h, \sigma_{id})$ เป็นโมนอยด์ (monoid) ที่มี σ_{id} เป็นสมาชิก

เอกลักษณ์

ในปี ค.ศ. 2000 S. Leeratanavalee และ K. Denecke ได้วางนัยทั่วไปของแนวคิด

ของไฮเพอร์สับสติตูชัน ไปเป็น เจเนอรัลไลซ์ไฮเพอร์สับสติตูชัน นั่นคือ เจเนอรัลไลซ์ไฮเพอร์สับสติตูชัน

ชนิด τ คือ ฟังก์ชัน $\sigma: \{f_i \mid i \in I\} \rightarrow W_\tau(X)$ โดยที่ $\sigma(f_i) \in W_\tau(X)$ เราแทนเซตของ

เจเนอรัลไลซ์ไฮเพอร์สับสติตูชัน ชนิด τ ทั้งหมดด้วย $Hyp_G(\tau)$ ซึ่งในการนิยามการดำเนินการ

ทวิภาคบน $Hyp_G(\tau)$ เราจะนิยามแนวคิดของ เจเนอรัลไลซ์ซูเปอร์โพสิชันของเทอม

$S^m: W_\tau(X)^{m+1} \rightarrow W_\tau(X)$ ดังนี้

$$(1) \text{ ถ้า } t = x_j, 1 \leq j \leq m \text{ แล้ว } S^m(x_j, t_1, t_2, \dots, t_m) := t_j$$

$$(2) \text{ ถ้า } t = x_j, m < j \text{ แล้ว } S^m(x_j, t_1, t_2, \dots, t_m) := x_j$$

$$(3) \text{ ถ้า } t = f_i(s_1, s_2, \dots, s_{n_i}) \text{ แล้ว}$$

$$S^m(t, t_1, t_2, \dots, t_m) := f_i(S^m(s_1, t_1, t_2, \dots, t_m), \dots, S^m(s_{n_i}, t_1, t_2, \dots, t_m))$$

ซึ่งเราจะขยาย เจเนอรัลไลซ์ไฮเพอร์สับสติตูชัน σ ไปเป็นฟังก์ชัน $\hat{\sigma}: W_\tau(X) \rightarrow W_\tau(X)$ โดยวิธีอุปนัยเชิงคณิตศาสตร์ ดังนี้:

$$(1) \hat{\sigma}[x] := x \text{ ทุก } x \in X$$

$$(2) \hat{\sigma}[f_i(t_1, t_2, \dots, t_{n_i})] := S^{n_i}(\sigma(f_i), \hat{\sigma}[t_1], \hat{\sigma}[t_2], \dots, \hat{\sigma}[t_{n_i}]) \text{ โดยที่ } \hat{\sigma}[t_j] \text{ กำหนดค่า}$$

แล้วทุก $1 \leq j \leq n_i$

กำหนดการดำเนินการทวิภาค o_G บน $Hyp_G(\tau)$ ดังนี้ สำหรับ $\sigma_1, \sigma_2 \in Hyp_G(\tau)$

$$\sigma_1 o_G \sigma_2 := \hat{\sigma}_1 o \sigma_2 \text{ โดยที่ } o \text{ เป็นการประกอบของฟังก์ชันปกติ ให้ } \sigma_{id}$$

เป็นเจเนอรัลไลซ์ไฮเพอร์สับสติตูชันที่กำหนดโดย สำหรับแต่ละ $i \in I$

$$\sigma_{id}(f_i) = f_i(x_1, x_2, \dots, x_{n_i})$$

ซึ่งเราได้ว่า $(Hyp_G(\tau); o_G, \sigma_{id})$ เป็นโมนอยด์ที่มี σ_{id} เป็นสมาชิกเอกลักษณ์ และเรายังได้อีกว่า เซตของไฮเพอร์สับสติตูชัน ชนิด τ ทั้งหมด เป็นโมนอยด์ย่อยของ $(Hyp_G(\tau); o_G, \sigma_{id})$